

Nr 590.

Av herr **Henriksson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 151, angående anslag till ny ungdomsanstalt för svårbehandlade m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 151 angående anslag till ny ungdomsanstalt för svårbehandlade m. m. har bl. a. föreslagits, att bostäder skall uppföras för 34 befattningshavare vid anstalten. Propositionen grundar sig i denna del på 1951 års roxtunautrednings förslag. Ungdomsanstaltutredningen hade i sitt förslag förordat, att bostäder skulle uppföras åt 47 befattningshavare. Roxtunautredningen motiverar nedskärningen av antalet bostäder med att personalbostäder i princip endast bör tillhandahållas befattningshavare, som på grund av sin tjänst måste bo vid anstalten. Departementschefen ansluter sig till denna motivering.

Emot den anförda principen torde, i de fall då det finns möjligheter att på orten hyra bostäder, inte finnas anledning till erinran. Då det gäller roxtunautanstaltens befattningshavare, synes sådana möjligheter emellertid inte stå till buds. Närmaste ort med hyresmarknad är Linköping och där, som i så många andra städer, råder en betydande bostadsbrist. Ett flertal remissinstanser — däribland fängvårdsstyrelsen och fängvårdsmannaförbundet — har vänt sig emot förslaget om begränsning av antalet personalbostäder. På sätt bl. a. dessa framhållit, måste det bli svårt att erhålla kvalificerad personal till anstalten om icke bostäder kan erhållas annat än på långt avstånd från anstalten. Vidare torde beredskapen och därmed säkerheten vid anstalten bli sämre, om endast en del av anstaltens befattningshavare kan beredas bostad i dess omedelbara närhet. Enligt min mening talar därför starka skäl för att bostäder uppföres till det antal ungdomsanstaltutredningen ursprungligen förordat.

Av hänsyn till den betydande anslagsökning detta skulle föra med sig, vill jag icke för närvarande yrka på en utökning av antalet personalbostäder. Emellertid synes det angeläget, att det verkligen undersökes om bostadsfrågan kan ordnas på ett tillfredsställande sätt annat än genom flera personalbostäder. Skulle så icke vara förhållandet, bör Kungl. Maj:t återkomma med förslag om anslag till flera bostäder.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 151 måtte uttala, att Kungl. Maj:t med uppmärksamhet ville följa bostadsfrågan för personalen vid roxtunautanstalten och vidtaga erforderliga åtgärder.

Stockholm den 2 april 1952.

Sture H. Henriksson.